

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- De veiligheid van kinderdagverblijven is een permanent aandachtspunt. Daarbij blijft naast technische installaties ook de aanwezigheid van voldoende waakzaamheid, de zogenaamde sociale controle, bijzonder belangrijk. Bij nieuwbouw en verbouwingen die worden gerealiseerd met cofinanciering van de VGC, wordt steeds veel aandacht besteed aan veiligheid.

Mevrouw Brigitte De Pauw heeft gelijk dat na het drama in Dendermonde door diverse overheden initiatieven werden genomen om de veiligheid verder te verbeteren. De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besliste om een specifieke opdracht inzake de veiligheid van de toegang tot kinderdagverblijven in de regelgeving op te nemen. Concreet moeten alle opvangvoorzieningen en onthaalouders maatregelen nemen om te voorkomen dat iemand ongemerkt binnen- en buitengaat. Het kan daarbij gaan om vorming en training, organisatorische maatregelen, zoals bijvoorbeeld het maken van afspraken over het doorgeven van sleutels- of technische uitrustingen. Voorzieningen en onthaalouders die een investering voor toegangsbeveiliging doen, konden een eenmalige toelage tussen 500 en 1.500 euro krijgen van de Vlaamse overheid. De termijn voor het indienen van deze aanvragen werd afgesloten aan het einde van 2009.

Alhoewel nog niet alle aanvragen zijn behandeld, was Kind&Gezin bereid ons een voorlopig overzicht van de uitbetaalde dossiers in Brussel te bezorgen. Er zijn misschien nog enkele andere dossiers in behandeling. Twee onthaalouders, die actief zijn via de dienst voor onthaalouders van de VGC, 3 zelfstandige onthaalouders en 32 kinderdagverblijven hebben een toelage gekregen.

Samen met de federale overheid hebben de Gemeenschappen een 'Wegwijzer toegangscontrole' gemaakt met een praktische checklist om de veiligheid in kaart te brengen. Eind 2009 werden er enkele provinciale studiedagen georganiseerd rond dit thema, die werden begeleid door technopreventieadviseurs. Zij kunnen nu ook nog advies op maat aanbieden.

Aangezien er verschillende maatregelen werden genomen door de andere overheden, bleek het niet

nodig te zijn om vanuit de VGC bijkomende maatregelen te nemen. Mijn administratie heeft geen weet van klachten, ideeën of opmerkingen van de sector. Bij de rondvraag in de sector naar onderwerpen voor het vormingsprogramma in de kinderdagverblijven bleek er geen vraag naar extra vorming over beveiliging van de toegangsdeur.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Men stelt nu vast dat de Brusselse kinderdagverblijven zich ingeschreven hebben in het Vlaamse beleid. Men kwam immers nogal eens aankloppen bij de VGC, maar dit is eigenlijk niet nodig vermits er voldoende middelen beschikbaar zijn bij de Vlaamse Gemeenschap.

De verhouding tussen de cultuurraden en de gemeenschapsraden in de Brusselse gemeenten

De heer Jef Van Damme.- De gemeenschapscentra liggen aan de basis van het Nederlandstalige cultuurbeleid in de gemeenten en beschikken elk over een gemeenschapsraad. Deze raden zijn een overlegplatform voor alle geëngageerde burgers en verenigingen die zich inzetten voor de realisatie van de doelstellingen van het gemeenschapscentrum. Het is een feite een soort algemene vergadering die de werking van het gemeenschapscentrum stuurt en evalueert. In de praktijk kan men opmerken dat enkele gemeenschapscentra vandaag minder actief en minder zichtbaar uitgebouwd zijn, terwijl dit in het verleden wel het geval was. Toen werd er naar aanleiding van de Lambermont-akkoorden in de meeste gemeenten ook een cultuurraad opgericht. In welke gemeenten was dit het geval?

De cultuurraad brengt officieel advies uit aan de gemeente bij de opstelling van het cultuurbeleidsplan, in overleg met het gemeenschapscentrum. Naast de adviserende functie heeft de cultuurraad tevens een ondersteunende en coördinerende functie. De cultuurraad overkoepelt tevens het socio-culturele verenigingsleven van de gemeente. Het stimuleren van samenwerkingsverbanden en het organiseren van vormende activiteiten zijn ook aspecten van deze functie.

Volgens de verordening houdende de erkenning van de gemeenschapsraden fungeert de gemeenschaps-

Van Damme

raad als een prioritaire partner van de cultuurraden. In die gemeenten die nog niet voldoen aan de voorwaarden van het decreet van 13 juli 2001 betreffende “het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid” en niet beschikken over een eigen cultuurraad, fungeert de gemeenschapsraad in theorie als gemeentelijk adviesorgaan voor cultuur.

Men kan afleiden uit de werking van zowel de cultuurraden als van de gemeenschapsraden, dat ze beiden overkoepelende functies hebben zoals bijvoorbeeld hun adviserende rol en hun overlegfunctie. De relatie tussen de twee raden is echter niet duidelijk. Het lijkt mij aangewezen om deze situatie uit te klaren. In de praktijk merkt men op dat er in sommige gemeenten weinig verschil is in de samenstelling van deze raden.

In welke Brusselse gemeenten zijn er nog geen cultuurraden opgericht? Wat zijn de redenen hiervoor? Treden in deze gemeenten de gemeenschapsraden effectief op als adviesorgaan of blijft dit een dode letter?

Hoe ziet het collegelid de verhouding tussen de gemeenschapsraden en de cultuurraden in de Brusselse gemeenten waar ze beide functioneren?

Zijn er al gemeenten waar de raden effectief gefusioneerd zijn? Vindt het collegelid het wenselijk om de 2 raden te laten fusioneren, mocht dit nog niet het geval zijn?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Deze vragen worden mij regelmatig gesteld tijdens mijn bezoeken aan de gemeenschapscentra. Vaak suggereert men dan dat de werking van de gemeenschapsraden eigenlijk volstaat. Vanuit de gemeenten weerklinkt dan weer een heel ander geluid.

Ik heb daarbij toch een aantal opmerkingen. Voor wat de gemeenten betreft, vind ik dat zij ook hun verantwoordelijkheid inzake Nederlandstalig cultuurbeleid moeten opnemen. In het verleden werd er immers, vaak uit noodzaak, samengewerkt met de VGC. In deze gemeenten zijn er ook Nederlandstalige inwoners en dus hebben deze gemeen-

ten ook de taak om voor hen een Nederlandstalig cultuurbeleid in te richten. Blijvende aanmoediging blijkt hiervoor wel noodzakelijk.

Het cultuurbeleid in een gemeente is niet hetzelfde als de werking van een gemeenschapscentrum. De taak en de rol van een gemeenschapsraad en die van een cultuurraad zijn wel degelijk verschillend. In sommige gemeenten zetelen dezelfde mensen in beide raden en dit kan wel nuttig blijken om deze raden een beetje op dezelfde lijn te krijgen.

Een gemeenschapsraad legt zich toe op de werking van het gemeenschapscentrum, terwijl een cultuurraad een bredere opdracht heeft. Sommige gemeenschapsraden waren echter van mening dat zij beter het cultuurbeleid van de gemeente op zich konden nemen en dat de fondsen van de VGC beter direct aan hen konden betaald worden.

Ik ben echter van mening dat het cultuurbeleid van een gemeente ruimer moet zijn dan de activiteiten van een gemeenschapscentrum, wat natuurlijk niet wegneemt dat de gemeenschapscentra belangrijke partners zijn bij het cultuurbeleid.

Er zijn 13 gemeenten erkend in het decreet van 13 juli 2001 houdende de realisatie van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid. Zij zijn verplicht om een adviesraad Cultuur op te richten. Deze 13 gemeenten zijn: Anderlecht, Elsene, Etterbeek, Evere, Jette, Koekelberg, Schaarbeek, Sint-Agatha-Berchem, Sint-Gillis, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Pieters-Woluwe, Vorst en de stad Brussel. In de andere gemeenten is dit niet verplicht.

De VGC heeft met die 13 gemeenten een overeenkomst afgesloten waarin de rol van de adviesraad Cultuur omschreven wordt. In deze overeenkomst wordt duidelijk gesteld dat zowel de VGC als het gemeenschapscentrum en de bibliotheek over een duidelijke vertegenwoordiging moeten beschikken in de adviesraad Cultuur. De VGC vervult in deze raad een waarnemende rol. Het is dus duidelijk dat de adviesraad Cultuur niet beperkt dient te worden tot louter de gemeenschapsraad.

Voor wat de werking van de gemeenschapsraden zelf betreft mag men zeker niet veralgemenen. Er zijn misschien wel een aantal ‘slapende’ raden,

De Lille

maar er zijn zeker ook genoeg actieve raden. Op dit moment is men bezig met een evaluatie en het is belangrijk om te weten of de gemeenschapsraden hun adviserende rol bij de cultuurraad ook werkelijk op zich nemen. Binnen het kader van het hervormingsproces van de gemeenschapsraden kijkt men nu ook na hoe men minder actieve raden kan heropstarten. Goed functionerende raden kunnen ook blijven rekenen op blijvende stimulatie. In het kader van hetzelfde proces bekijkt men nu ook opnieuw de verhoudingen tussen beide raden, maar daarover zou ik mij op dit moment liever nog niet willen uitspreken.

Tenslotte zijn er ook twee gemeenten waar de gemeenschapsraad ook als gemeentelijke adviesraad Cultuur functioneert en dat zijn Sint-Pieters-Woluwe en Etterbeek.

De heer Jef Van Damme.- Ik meen te hebben begrepen uit dit antwoord dat het collegelid van mening is dat de gemeenschapsraad zich met het gemeenschapscentrum moet bezighouden en dat de cultuurraad een bredere taak heeft.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik heb gezegd dat de cultuurraad breder is dan de gemeenschapsraad, maar ik heb ook gezegd dat de gemeenschapsraad een zeer actieve partner moet zijn in die cultuurraad. Voor mij vallen deze raden geenszins samen en moet men dus beide organen niet beperken tot een enkele raad.

De heer Jef Van Damme.- Hoewel ik uw antwoord nog altijd een beetje vaag vind, hoor ik dat u nog steeds bezig bent met de evaluatie van de verhoudingen tussen de gemeenschapsraden en de cultuurraden. Mogen wij dan binnen enkele maanden van u een iets preciezer antwoord verwachten?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ja, de hervorming van de gemeenschapsraden en -centra komt hier geregeld aan bod. Graag bezorg ik u later de nodige informatie hieromtrent.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)

Het project ter energiereductie binnen de Brusselse scholen

Mevrouw Brigitte De Pauw.- In de strijd voor de reductie van broeikasgassen en energieverpilling, voerde Brussels minister Evelyne Huytebroeck vorig jaar een maatregel in om Brusselse scholen te helpen om tot een rationeler energieverbruik te komen. In het kader van PLAGE (Plan voor Lokale Actie voor het Gebruik van Energie) werd er 3 miljoen euro uitgetrokken om voor geselecteerde Brusselse scholen vier doelstellingen te bereiken. Deze zijn: het in kaart brengen van het energieverbruik per school, het uitwerken van een energiebeheer, het realiseren van een energiebesparing en het opstellen van een concreet actieplan.

Via de onderwijsnetten zouden er energieverantwoordelijken worden aangesteld die gedurende vier jaar volledig worden gesubsidieerd door Leefmilieu Brussel. Ik heb minister Evelyne Huytebroeck hierover op 19 januari 2010 in de commissie Leefmilieu geïnterpelleerd, maar heb bitter weinig informatie gekregen. Ze heeft enkel gezegd dat, wat het Nederlandstalig onderwijs betreft, er niet wordt gewerkt met de drie aanwezige netten, maar enkel met het SIT (Schoolinterventieteam).

Wat was de motivatie om het SIT hierin te laten optreden in plaats van de drie netten? Wat is de stand van zaken in het PLAGE-project? Hoeveel scholen werden er geselecteerd en op welke basis gebeurde dit?

Blijkbaar worden er 11 energieverantwoordelijken ter beschikking gesteld. Hoeveel daarvan werden er effectief toegewezen aan het SIT?

Kan de collegevoorzitter een eerste evaluatie van dit project geven?

Mevrouw Elke Roex.- Ook ik was aanwezig op de bewuste commissievergadering. Het verbaasde me eveneens dat het schoolinterventieteam was gekozen als Nederlandstalig equivalent voor de Franstalige schoolnetten. Ik wens de competentie van schoolinterventieteam absoluut niet in vraag